35ste JAARGANG No. 8691 WOENSDAG 1 APRIL 1953 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: Ad. Versney.
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29.
Telefoon Redactie 3858
Telefoon: Administratie 3550
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij,
Willemstad, Curaçao.

Abonn.-prijs
Aruba, Curaçao, Bonaire, Bovenwinden en Suriname ƒ 2.50.
Buitenland ƒ 3.— per maand
(bij vooruitbetaling).

Veiligheidsraad aanvaardde Zweed Hammarskjoeld als Secretaris Generaal

New York — De Veiligheidsraad heeft besloten de Zweed Hammarskjoeld voor te dragen bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties voor de post van Secretaris-Generaal met tien stemmen voor en één onthouding, namelijk van het Nationalistische China.

De Algemene Vergadering zal volgende week deze voordracht behandelen.

De candidatuur was gesteld door Frankrijk.

Het nieuws, dat de grote mogendheden overeenstemming bereikten, wordt in de kringen van de Verenigde Naties toegejuicht als een belangrijk keerpunt in de koude oorlog.

Best bewaard geheim.

New York — Hammerskjoeld, wiens naam genoemd is als toekomstig Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, was totdat twee weken geleden naar Zweden vertrok, waarnemend voorzitter van de Zweedse delegatie bij de Verenigde Naties. Hij is een deskundige op economisch gebied. „Als het een dag later was geweest, zou ik gedacht hebben aan een Aprilgrap", zo zeide hij tegen een correspondent van een Zweeds blad, toen hij op de hoogte werd gesteld van het besluit.

De Zweedse premier Erlander zeide, dat het nieuws van de voordracht voor de Zweedse regering een volkomen verrassing was.

De meeste waarnemers zijn het erover eens, dat Wysjinsky uit Moskou is terug gekomen met de opdracht zo spoedig mogelijk tot overeenstemming met het Westen te komen.

Het feit, dat de grote mogendheden overeenstemming bereikten, was een der best bewaarde geheimen uit de geschiedenis der Verenigde Naties. Het was zulk een verrassing, dat vele afgevaardigden het eerst niet wilden geloven. Voor het eerst sedert 1950 zal Rusland weer een Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties erkennen.

Hammerskjoeld werd geboren in 1905. Hij werd in 1933 plaatsvervangend hoogleraar in de politieke en economische wetenschappen van de universiteit van Stockholm en in 1946 financieel deskundige bij het Zweedse ministerie van buitenlandse zaken.

New York — Andrei Wysjinsky, de Russische gedelegeerde bij de Verenigde Naties, heeft Dinsdag voor het eerst sinds zijn terugkeer uit Moskou een vergadering der Verenigde Naties bijgewoond.

De heuvelen wachtten in ademloze stilte, toen Oost en West elkaar te Pan Moen Djon ontmoetten

Tokio — In Korea is de strijd geluwd en de wereld wacht thans de hervatting van de bestandsbesprekingen te Panmoendjon af. De heuvels, die Pan Moen Djon insluiten, welke de afgelopen dagen het toneel zijn geweest van verbitterde gevechten, ademden vandaag volkomen rust, toen de verbonden verbindingsofficieren een brief van hun opperbevelhebber overhandigden aan de communisten.

In deze brief aanvaardde generaal Clark het aanbod van de communisten om zieke en gewonde krijgsgevangenen uit te wisselen en stelde hij voor, dat men er zich op voorbereidt de bestandsonderhandelingen te hervatten.

In diplomatieke kringen acht men de hervatting der besprekingen een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid.

De overhandiging van de brief van generaal Clark, meldt Reuter, geschiedde in een sfeer van steenkoude formaliteit en nam twee minuten in beslag.

Tokio — Radio-Pjongjang meldt, dat de Noordkoreaanse regeringsleider, Kim Il Soeng, bevestigd heeft, dat de door zijn Chinees-communistische collega Tsjoe En Lai afgelegde verklaring betreffende het uitwisselen van zieke en gewonde krijgsgevangenen door de strijdende partijen ook geheel het standpunt der Noordkoreaanse regering weergeeft.

INDONESIE DOORGANGSLAND?

New York — Als neutraal land, waar tot repatriëring onwillige krijgsgevangenen in Korea kunnen worden ondergebracht, wordt in kringen der Verenigde Naties genoemd Indonesië, en wel om reden, dat Indonesië een van de werkelijk neutrale landen is, betrekkelijk dicht bij Korea is gelegen en talrijke eilanden rijk is, die de mogelijkheid bieden om de gevangenen onder te brengen. De Indonesische vertegenwoordiger bij de V.N., mr Palar, wilde zich hierover niet uitlaten en zeide, dat zijn regering dan pas de kwestie in overweging zal nemen, indien zij hierover wordt gepolst.

Pearson ontving telegram van Tsjoe En Lai over uitwisseling van krijgsgevangenen

New York — De voorzitter van de algemene vergadering der Verenigde Naties, de Canadees Lester Pearson, heeft Dinsdag van de Chinese communistische premier, Tsjoe En Lai, een telegram ontvangen, waarin het jongste communistische aanbod inzake de kwestie der krijgsgevangenen in Korea was vervat. Pearson werd tevens verzocht afschrift van dit telegram te doen circuleren onder de gedelegeerden.

Pearson voor de radio

New York — De voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties Lester Pearson heeft in een vraaggesprek voor de radio na ontvangst van het telegram van Tsjoe en Lai, waarin het communistische aanbod om mede te werken aan de uitwisseling van zieke en gewonde krijgsgevangenen, werd bevestigd, gezegd, dat nog moet worden uitgemaakt of de onderhandelingen over het communistische aanbod in Korea moeten worden hervat of dat de Algemene Vergadering zich met de kwestie moet inlaten. Het Chinese voorstel zal nauwkeurig worden onderzocht, daar het een stap voorwaarts lijkt in vergelijking met de standpunten welke China tevoren heeft ingenomen. Pearson achtte nog enkele onduidelijke punten aanwezig, zoals: Wat wordt bedoeld met een neutrale staat? en wat moet er gebeuren met de krijgsgevangenen, indien zij onder het toezicht van die neutrale staat zijn gebracht?

De houding van de officiële kringen in Washington is er een van de uiterste voorzichtigheid, gezien de teleurstellingen in het verleden. Ook in deze kringen vindt men, dat het voorstel een aantal punten bevat, die moeten worden opgehelderd.

Te Londen ziet men in het algemeen in de voorstellen een basis, waarop de bestandsbesprekingen kunnen worden hervat. Men verwacht, dat Woensdag — vandaag dus — de Britse regering in het Lagerhuis een verklaring zal afleggen. Men meent, dat de voorstellen een aanwijzing inhouden, dat althans voor het ogenblik de communistische wereld als geheel een vermindering van de spanning wenst tussen Oost en West.

Opstand in Noord Guatemala onderdrukt

Guatemala — Bij de opstand van jl. Zondag is de gouverneur van de provincie Salama door opstandelingen tien uur lang gevangen gehouden.

De gouverneur zeide, dat uit de aantekenen, die de rebellen droegen, viel op te maken, dat zij anti-communistisch zijn. De leider van de beweging Ramirez werd bij zijn arrestatie dood geschoten.

VLAMME ONTPLOFFING

Las Vegas — Bij de atoomontploffing, die zich vandaag in Nevada heeft voorgedaan, was de lichtflits niet zo fel als gewoonlijk en kon men geen paddestoelvormige rookwolk waarnemen. Bij de proefneming zijn auto's en huizen gebruikt. Ook vliegtuigen vlogen over het terrein teneinde de bemanningsleden aan atoomontploffingen te gewennen. De Commissie voor atoomenergie heeft geen bijzonderheden bekend gemaakt over de aard van het tot ontploffing gebrachte voorwerp. De commissie deelde mede, dat de ontploffing van een atoomwapen is tot stand gebracht op een 90 meter hoge toren. Waarnemers kregen de hevigste schok van dit jaar te verdragen. De meeste dieren, die bij de proef werden gebruikt, waren muizen.

STAKING BIJ „UNITED STATES STEEL"

Pittsburg. — Een staking van ongeveer 4500 spoorwegmensen, als gevolg van het ontslag van twee bewakers, heeft het werk op vrijwel het gehele fabrieksterrein van de United States Steel Corporation in het gebied van Pittsburg stilgelegd. Ongeveer 50.000 staalarbeiders zitten met hun armen over elkaar omdat de grondstoffen voor de fabriek per spoor — niet — worden aangevoerd.

De twee bewakers werden door de Union Railway Compagny — een onderdeel van de Steel Corp. — ontslagen omdat zij „het langzaam aan deden".

Wenen. — De Oostenrijkse kabinetscrisis is opgelost en binnenkort zal er een nieuwe coalitie tot stand komen tussen volkspartij en de socialisten.

Recht tot het Hart

Het is de zelfbeheersing die wijsheid kenmerkt.

DIT IS DE KRONINGSKOETS — Dit is een eerste glimp van de Kroningskoets, getrokken door de beroemde Windsor schimmels, waarmee Elisabeth II naar Westminster Abdy zal rijden. Hier wordt geoefend op de Koninklijke weiden van Buckingham Palace.

"Londense Landru" stond naar houtladen te kijken

Londen — John Christie, die het onderwerp is geweest van een van de grootste speurtochten, die ooit in Londen is georganiseerd, is Dinsdagavond formeel van moord beschuldigd.

De politie zoekt intussen immer naar meer verborgen lijken in de omgeving van zijn vroegere woning. De 55-jarige kantoorbediende werd moord ten laste gelegd op zijn 54-jarige vrouw, Ethel. Christie werd Dinsdag negen uren lang verhoord door rechercheurs van Scotland Yard betreffende de moord op vier vrouwen, die een week geleden in een etagewoning in Notting Hill werden ontdekt.

Zijn arrestatie.

Londen — Officieel is Christie thans beschuldigd van moord op zijn echtgenote. Omtrent zijn arrestatie werd gemeld, dat hij stond te kijken naar werklieden, die op een houtschuit bezig waren, toen de agent Ledger hem herkende. De agent hield hem aan, waarna spoedig drie andere agenten er bij kwamen. Men dwong Christie zijn hoed af te nemen en toen was er geen twijfel meer omtrent zijn identiteit. Gebleken is, dat hij gedurende de gehele week, dat men naar hem zocht, niet meer dan enkele kilometers van het dodenhuis is weg geweest. Hij sliep des nachts in leegstaande woonschuiten langs de rivier.

OUDE KOEIEN KOMEN UIT DE SLOOT

Londen — De Britse minister van binnenlandse zaken heeft een nieuw onderzoek gelast inzake een in 1949 gepleegde moord op de 19-jarige mevrouw Beryl Evans en haar baby in het huis, waar thans tenminste zes vrouwenlijken zijn ontdekt.

Timothy Evans, die een kamer in het huis bewoonde, werd wegens moord op zijn vrouw en kind opgehangen. De lijken van beide vermoorden werden aangetroffen in een washuis achter het huis, dat de familie bewoonde. Dit washuis grenst aan een ander soortgelijk washuis, waar vier van de reeks vrouwen-lijken zijn gevonden. Tijdens het proces tegen de verdachte Evans zakte John Reginald Christie, de echtgenoot van een der laatste slachtoffers, die thans verdacht van deze reeks moorden is aangehouden, bij het getuigenverhoor in elkaar.

Hij was er door Evans van beschuldigd hem te hebben geholpen de beide lijken naar het washuis te dragen. Ook zou Christie een operatie op mevrouw Beryl Evans hebben verricht. Deze beschuldigingen leken de rechtbank destijds zo fantastisch, dat John Christie, tijdens de oorlog reserve-politieman, uit de getuigenbank werd ontslagen zonder verder tegenverhoor.

In Europa wordt spionnage-vak nog druk beoefend.

Londen. — In een vraag van het Britse Lagerhuislid George Wigg (Labour), wordt gezegd, dat verbeteringen aan straalvliegtuigen, die in Britse fabrieken worden toegepast, binnen een maand in de Sowjet-Unie bekend zijn en nagevolgd worden.

Hij voegt er aan toe, dat de verbeteringen geconstateerd kunnen worden aan de motoren van de MIG straaljagers in Korea. Wigg dringt aan op een onderzoek.

Bern. — In Luzern zijn Rudolf Roessler (Duitser) en Xavier Schniper (Zwitser) gearresteerd onder verdenking van spionnage ten behoeve van Tsjecho-Slowakije. Beiden zijn journalisten. In een desbetreffend communiqué wordt gezegd, dat beiden reeds enige jaren spionneren, ten nadele van een aantal Westerse mogendheden en dat zij hiervoor grote sommen gelds ontvingen.

Te **Bazel** is een proces tegen de eigenaar van een handelshuis Kupferschmied en tegen een employé van een der belangrijkste chemische ondernemingen te Bazel, Eiber begonnen. Beiden worden beschuldigd van economische spionnage ten behoeve van de Sowjet-Unie. Zij zouden industrie-geheimen gestolen hebben. Zij werden in October 1952 gearresteerd nog voor zij de bewuste documenten aan hun afnemers konden afdragen. Het afdragen. Het proces wordt met gesloten deuren gevoerd.

HET WAS EEN AANFLUITING

Londen. — Voor de politierechter te Londen is de zaak behandeld tegen de 28-jarige Hongaarse vluchteling Laslo Szilvassy, die beschuldigd wordt van de vernieling van het werk van de Britse kunstenaar Reg Butler „De onbekende politieke gevangene", waarvan wij gisteren een foto publiceerden.

Het had Butler vele maanden gekost, dit beeld, dat een model was voor een groter werk, te vervaardigen. Het model was door een jury van negen vooraanstaande figuren uit de kunstwereld bekroond met een eerste prijs van NAƒ 23.000, bij internationale mededinging. Szilvassy zeide, dat hij het beeld, dat in Tate Gallery tentoongesteld stond, vernietigd had, omdat hij het „een aanfluiting vond van wat het moest voorstellen". Hij is door de politierechter weer voor een week in preventieve hechtenis gesteld.

VLUCHTELINGENSTROOM ONDER CONTROLE

Berlijn. — De Amerikaanse Hoge Commissaris in Duitsland, Conant, heeft verklaard, dat de Westduitse autoriteiten thans de stroom vluchtelingen uit Oost-Duitsland onder controle hebben. In de afgelopen week zijn voor het eerst meer vluchtelingen per vliegtuig uit West-Berlijn naar de bondsrepubliek overgebracht dan het aantal uitgewekenen, dat zich in deze periode in West-Berlijn heeft gemeld.

THOREZ NAAR FRANKRIJK TERUG?

Bonn. — In Bonn is een aanvrage binnengekomen om een visum voor de Franse communistische leider Maurice Thorez om door West-Duitsland te reizen op zijn terugweg uit Moskou naar Frankrijk. Het verzoek zal Woensdag door een orgaan van de drie Westerse bezettende mogendheden worden behandeld.

ONTEVREDENHEID IN CHILI

Santiago di Chili — De radicale partij in Chili heeft een wetsontwerp ingediend, dat de afschaffing beoogt van de bijzondere bevoegdheden van de regering op bestuursgebied.

Volgens de partij maakt de regering onjuist gebruik van de bepalingen, die haar in staat stellen bestuursambtenaren te ontslaan.

Door het ontbreken van het quorum als gevolg van verzet van bepaalde afgevaardigden, kon de Chileense Kamer het wetsontwerp, dat beoogt de minister van Defensie te machtigen zich Zondag naar Argentinië te begeven om daar bij bepaalde plechtigheden aanwezig te zijn, nog niet aannemen.

EX-KONING FAROEK NAAR BOVENWINDEN.

Het bericht over de komst van ex-koning Faroek op Curaçao heeft het plan doen rijzen, van zijn staatkundige en administratieve ervaring gebruik te maken om uit de impasse te geraken, waarin de Antillen met betrekking tot het waarnemend Gezagghebberschap van Sint Maarten verkeren.

Naar wij vernemen is over deze kwestie bereids contact met Zijne Majesteit opgenomen en deze bleek, ofschoon hij gewoon is zich tot de grote lijn te bepalen, niet ongenegen in deze aangelegenheid adviserend op te treden om op die wijze voor dit bijzondere geval ons Rijksdeel uit een impasse te helpen.

Dit te meer, omdat hij daardoor in de gelegenheid zal zijn, de mogelijkheden voor het oprichten van een Casino op de Bovenwinden nader te bestuderen. Het feit, dat er voor deze eilanden geen invoerrechten op sterke drank geheven worden, is hier niet vreemd aan. In dit verband wenst hij zich echter eerst van de plaatselijke situatie op de hoogte te stellen.

De ex-koning zal daarom na zijn aankomst op Hato, hedenavond om kwart over zeven, voor de nacht zijn intrek nemen in Hotel Americano, om de volgende dag per KLM-vliegtuig naar de Bovenwinden door te reizen.

De Gezaghebber, die telegrafisch van een en ander op de hoogte gesteld is, zal ter begroeting op het vliegveld aanwezig zijn.

het nieuws van vandaag

Het is niet zo heel eenvoudig gebleken om in Praag de opvolging van wijlen president Klement Gottwald te regelen. Gottwald immers had, zoals bij zijn dood is uiteengezet, een grote macht in zijn handen geconcentreerd en het is niet mogelijk gebleken heel deze macht over te dragen aan een figuur van minder grote persoonlijke allure.

De oplossing, die men gevonden heeft komt hierop neer, dat de persoonlijke macht van Gottwald voorlopig is verdeeld over drie figuren: de acht en zestig jarige Antonin Zapotocky, tot nu toe minister-president, is president van de republiek geworden; Vilem Siroky, de vice-premier, is belast met de leiding van de regering en de leiding van de communistische partij, tot nu toe gevoerd door Gottwald, is toevertrouwd aan Antonin Novotny, die tegelijkertijd een van de vice-premiers blijft. Deze drie mannen houden, zo lijkt het althans, elkaar in evenwicht aan de top van de communistische regering in Praag. Het gevaar voor Titoïsme wordt hierdoor inderdaad goeddeels bezworen. Daar ieder bekleed is met een deel van de macht, kunnen zij betrekkelijk gemakkelijk in het gareel worden gehouden en zo nodig tegen elkaar worden uitgespeeld.

De recente Tsjechoslowaakse geschiedenis levert genoeg voorbeelden van deze verdeel- en heerstactiek, die tevens de mogelijkheid schept om, wanneer de binnenlandse situatie zich ongunstig ontwikkelt, daarvoor zondenbokken aan te wijzen en te straffen. Het lot van mensen als Slansky en Clementis vormt een ernstige waarschuwing voor communistische autoriteiten in Praag om zich niet de ongenade van het Kremlin op de hals te halen.

In verband hiermede heeft het Kremlin het klaarblijkelijk nodig heeft geacht het regiem in Praag onder een scherpe contrôle te plaatsen, welke voornamelijk zal worden uitgeoefend door de vertrouwensman van Moskou, de nieuwbenoemde secretaris-generaal van de Tsjechoslowaakse communistische partij, Antonin Novotny. Het is vooral deze laatste, die promotie heeft gemaakt. In Tsjechoslowakije is hij betrekkelijk onbekend.

Gottwalds erfenis

Eerst na het proces tegen Slansky is hij op de voorgrond getreden en men zegt dan ook, dat hij omstreeks die tijd door de Russische regering is „aanbevolen" om de leiding van de communistische partijzaken over te nemen. Hier en daar speculeert men er reeds op, dat hij op de duur voorbestemd is de functie van president Zapotocky over te nemen.

Intussen kan men wel voorstellen, dat de verdere politieke ontwikkeling in Tsjechoslowakije in hoofdzaak zal worden bepaald door de economische situatie, die op zichzelf zorgwekkend genoeg is.

Zowel de wijze, waarop de Soviet Unie het industriële apparaat van Tsjechoslowakije te eigen bate, en ten koste van de arbeiders exploiteert als de politiek, die de regering in Praag volgt ten opzichte van de boeren, hebben tot weinig minder dan desastreuze resultaten geleid.

Het schijnt echter dat de Sovjet Unie bezig is de duimschroeven verder aan te draaien en met name weigert te voorzien in het Tsjechoslowaakse voedseltekort, zolang Praag niet bij machte blijft de verlangde industriële producten in genoegzame hoeveelheid te exporteren. Hierin schuilt vermoedelijk de verklaring voor het feit, dat de Tsjechoslowaakse minister voor de buitenlandse handel, Dvorak, zich sinds drie maanden in Moskou bevindt en dat hij daar sindsdien gezelschap heeft gekregen van zijn ambtgenoot voor geleide staatseconomie Puvik. Waarschijnlijk ligt hierin ook de verklaring voor het feit, dat de Sovjet Unie bij de begrafenis van Gottwald zich heeft laten vertegenwoordigen door de minister van defensie, maarschalk Boelganin en door een andere hoge Russische militaire gezagdrager. Men mag vermoeden dat zij van hun aanwezigheid in Praag gebruik hebben gemaakt voor nog andere zaken dan het plengen van een officiële traan bij de baar van Gottwald.

Uit dit alles mag men wel concluderen, dat de Sovjet-regering doende is van de dood van Gottwald gebruik te maken om Tsjechoslowakije meer dan tot nu toe in de pas te brengen.

Staten der Ned. Ant. bijeen

Overdracht van Onderwijs onder de hamer

Om 9 uur hedenmorgen opende de Voorzitter, Ph. Cohen Henriquez de Statenvergadering met woorden van herdenking voor de onlangs overleden oud-Directeur van Openbare Gezondheid Dr J. de J. Arends, waarna hij de Griffier A.H.M. van Weel na zijn terugkeer van verlof welkom heette.

Aan de Bestuurstafel hadden plaats genomen Landsminister van Onderwijs J.H. Sprockel, Mr Hooghoudt en de heer van As. Alle Statenleden met uitzondering van Dr de la Fuente, Irausquin en Bartels Daal waren present.

Ingekomen Stukken

Bij de Ingekomen Stukken richtte K.V.P.'s **Elias Morkos** vragen aan de niet-aanwezige Landsminister van Financiën betreffende het uitblijven van uitbetalingen uit de inkomsten der Landsloterij. Hij wees op de pijnlijke situatie, waarin de verschillende verenigingen door dit uitblijven kwamen te verkeren en vroeg spoedigst hervatting er van.

Onder de stukken bevond zich ook een ontwerp-Wijziging Eilandenregeling, maar omdat het betreffende stuk nog niet in ons bezit is, kennen wij er de inhoud niet van.

Overdracht-Onderwijs

Vervolgens ging men over tot punt 3 van de Agenda: de Overdracht van het Onderwijs.

De heer **Abraham** was van mening dat het jongste regeringsstuk zoveel wijzigingen bevatte, dat hij uitstel van behandeling vroeg voor nadere bestudering. Dit voorstel werd door Isa en Jonckheer ondersteund.

P. v.d. Hoeven was tegen uitstel, omdat de betreffende ontwerpen reeds sinds 9 October 1952 in behandeling zijn en de verschillende moeilijkheden dus wel voldoende bekeken werden.

Mr Debrot ondersteunde het Standpunt van de vorige spreker.

E. Jonckheer verklaarde namens de D.P., dat deze klaar was voor behandeling, maar dat zijn partij wenste, dat ieder lid zich klaar moest voelen, voordat dit zeer belangrijk onderwerp behandeld wordt.

J. Abraham uitte de vrees, dat overdracht aan de Eilanden zeer nadelig zou zijn voor het onderwijzend personeel en liet dus weten, dat hij tegen alles zou stemmen.

Landsminister Sprockel, die hierop antwoordde wees op de urgentie van de overdracht en drong aan op vermijden van uitstel. Daarna werd aan de behandeling begonnen, waarbij **C.O.P.'s v.d. Hoeven** als eerste het woord nam.

Hij ging uit van de bepaling van de Landsregeling, dat het Onderwijs een onderwerp van aanhoudende zorg van de Overheid moet zijn en concludeerde daaruit, dat totale overdracht dus onmogelijk was.

Voor hem viel de kwestie in **drie** kernpunten uiteen:

a) Scholenbouw

b) Salariëring en

c) Toezicht op Onderwijs.

Wat de punten a en c betreft, geeft de Regering met dit ontwerp een zeer grote vrijheid aan de Eilanden. De Salariëring is echter de kern van de kwestie, omdat met de juiste salariëring het peil van het onderwijs staat of valt. Het zal toch al moeilijk genoeg zijn behoorlijke krachten voor de kleine eilanden te vinden, en die moeilijkheid mag niet vergroot worden door verschil in inkomen.

Spr. vindt het huidig ontwerp niet fraai maar wijt dit aan de discrepanties tussen Lands- en Eilandenregeling. Hij complimenteerde tenslotte de Landsminister voor het enorme brok werk, dat hij met dit ontwerp verzet had.

Vervolgens nam Mr I.C. Debrot het woord.

"Algehele gelijkstelling" een kostbaar punt van eenheid in vaak verdeelde Staten

Zou men de vele opvattingen, vervat in de vele toelichtingen en in de vele verslagen op de vele toelichtingen, willen typeren, dan zijn er geen betere woorden voor dan: „zoveel hoofden zoveel zinnen".

Van eenstemmigheid is er geen sprake, tenzij men de eenstemmigheid wil gaan zoeken in de thans wel algemeen aanvaarde opvatting dat **de eilandenregeling in de huidige vorm en onder de huidige omstandigheden onhanteerbaar** is een remmend voor een behoorlijke gezaguitoefening.

Ondanks deze bezwaren heeft spreker grote waardering voor de sisyphus arbeid van de huidige bewindsman, maar hij vreest, dat er met al deze plooibaarheid t.a.v. de wensen der „extreem-insulairen" getoond een situatie geschapen is, waarin het eiland practisch kan doen wat het verkiest.

Een ander en wel zeer principieel punt, waar spreker bredere aandacht aan wijdt, is de kwestie der gelijkstelling.

Voor elke objectieve beschouwer, die zich de moeite getroost heeft de historie en de totstandkoming van ons art. 174 lid 7 L.R. na te gaan, moet het duidelijk zijn wat bedoeld wordt met: „openbaar en bijzonder onderwijs, het laatste voorzover het aan bij landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, worden naar dezelfde maatstaf uit de openbare kas bekostigd: nl. **volledige gelijkstelling over de gehele linie.**

Dit zijn niet mijn woorden, maar woorden van dit college zelf.

De toenmalige Staten, is zeer vele zaken militant en agressief en verdeeld wij herinnert zich niet meer de dagen van verkiezing voorzitter, de kwestie 8-8 e.d. — toonde in dit principiële punt dusdanig een eensgezindheid dat het in Nederland bij de behandeling in de Tweede Kamer luide bijval vond. De Staten hebben toen de voorgestelde redactie verworpen en in hun advies aan de Ned. Regering, dd. 13 Octo. 1949 unaniem deze woorden, die hen tot blijvende eer zullen strekken geschreven:

„**De gelijkstelling van het bijzonder onderwijs met het openbaar onderwijs dient over de gehele linie te worden doorgevoerd**", terwijl mij nog duidelijk in de oren klinken de woorden in de gezamenlijke commissies uitgesproken door het toenmalig Statenlid, thans voorzitter v.d. Regeringsraad, „waar in de N. Antillen de schoolstrijd onbekend is en ook niet te verwachten, dient het onderwijs over de gehele linie te worden gelijkgesteld". De notulen v.d. commissievergaderingen staan te Uwer inzage.

Dit stemt tot genoegen en geeft een waarborg voor een eerlijke en objectieve uitvoering in de verklaring: „De Regering kan natuurlijk niet anders doen dan zich houden aan deze interpretatie".

Zouden er mensen zijn die zich achteraf van het eenmaal door de Staten en Staten Generaal ingenomen standpunt willen distancieren dan rest hen slechts de weg der wetswijziging op democratische grondslag.

Een geheel andere zaak is echter, en dit zij ter geruststelling van mensen die tegen de kosten opzien, of er in bepaalde gevallen niet terwille van 's lands financiën coordinerend moet worden opgetreden Van de eerlijke en volle medewerking v.d. K.V.P. fractie in deze kunt U rekenen waar nodig en verantwoord om tot een aller bevredigende oplossing te geraken, met erkenning van elkaars rechten.

Dankbaar ben ik de H. Landsminister voor de introductie van het type B.L.O. scholen. Dit type, dat sinds lang ingevoerd had moeten zijn, voorziet in een behoefte, zal de normale klassen, reeds overbezet en overbelast, ten goede komen, en zal zegenrijk werken voor de betrokken leerlingen, die nu beter kans krijgen zich te ontwikkelen.

Ik zal niet in details treden over het ontwerp, daar de gelegenheid hiertoe open zal zijn bij artikelsgewijze behandeling, doch eindig met de verwachting uit te spreken dat onder Gods Zegen deze overdracht ons Antilliaans Onderwijs ten goede zal komen. En dit kan slechts zo zijn wanneer wij daaraan medewerken, wanneer de Eilandsbesturen loyaal coopereren en wanneer de Landsregering aan wie toch primair „het onderwijs als een voorwerp van de inhoudende zorg" is toevertrouwd, met open oog voor de plaatselijke en particuliere belangen optreedt met erkenning van het zelfstandig recht op gelijkstelling te werk gaat en tenslotte met straffe handhaving van de wet en de hoogheid van het gezag de toekomst ingaat.

Waar immers in dit verband het centraal gezag wordt uitgehold en tot een fictief begrip wordt misvormd zal chaos op onderwijsgebied en chaos in het land ontstaan, en als „een der peilers waarop de toekomst van elke gemeenschap rust", zoals het V.V. van deze Staten het onderwijs stempelt, wankelt en neerstort, zal het gehele gebouw van ons Antillen in troosteloze puin vervallen en ook het gezag dat zich niet kon handhaven noch doen eerbiedigen onder die puin worden bedolven.

(Zitting duurt voort.)

Prijsvraag Veiligheidskalender

Zelfs uit Nederland kwam een inzending

Gisteravond werd in de Club Groot Kwartier in een gezellig rendezvous de prijzen uitgereikt aan de winnaars van de door de CPIM uitgeschreven prijsvraag voor de tekeningen van de veiligheidskalender. Ir mr F. Proper, lid van de CPIM-CSM-directie, reikte de prijzen uit en heette de aanwezigen hartelijk welkom.

Dames en Heren,

Mag ik beginnen met U allen vanavond welkom te heten op deze bijeenkomst, welke wij hebben belegd om allereerst de prijzen, verbonden aan onze prijsvraag, officieel aan de prijswinnaars en de prijswinnares uit te reiken en bovendien om door middel van een kleine tentoonstelling van de ingezonden ontwerpen iedere deelnemer in de gelegenheid te stellen zich een oordeel te vormen over het werk, dat werd ingezonden.

Gaarne zou ik van deze gelegenheid gebruik willen maken om U iets te vertellen over de gedachtengang, die ons heeft geleid bij het uitschrijven van deze prijsvraag.

Reeds enkele jaren geven wij nu een veiligheidskalender uit en U weet zelf allen wel, dat het zeer moeilijk is om er telkens weer nieuwe en frisse ideeën aan ten grondslag te leggen. Wij hadden daarom gemeend om door het uitschrijven van deze prijsvraag in dit opzicht succes te kunnen boeken door een grotere groep mensen in de gelegenheid te stellen hun gedachten over dit onderwerp te laten gaan.

Bovendien gaf deze oplossing het grote voordeel en dit geldt natuurlijk in de eerste plaats het personeel, werkzaam in onze bedrijven, om zich eens actief met de veiligheidsgedachte bezig te houden en hieraan zelfs vorm te geven door het ontwerpen van een veiligheidskalender.

Wij wilden daarbij ook de mogelijkheid open houden, dat mensen buiten ons bedrijf mede konden doen, vandaar dat wij onze voorwaarden tot deelneming voor iedereen mogelijk hebben gemaakt.

Wij hadden daarbij niet kunnen voorzien, dat onze plaatselijke bladen en niet te vergeten ons eigen huisorgaan „De Passaat" in het buitenland zodanig gelezen worden, dat zelfs uit Nederland één inzending, de enige van buiten Curaçao, is binnengekomen. Het heeft zelfs zo moeten zijn, dat deze ene inzending van buiten ons eiland door de Beoordelings Commissie met de eerste prijs is bekroond. Dit neemt echter niet weg, dat er bij de overige inzendingen, allen afkomstig van Curaçao, zeer verdienstelijk werk is ingeleverd en ik geloof dan ook, dat het doel, dat er meer over veiligheid zou worden gesproken en gedacht, niet is voorbijgeschoten.

Ik wil alle inzenders, die door hun inzending blijk hebben gegeven van belangstelling en ook gevoel te hebben voor het veiligheidsprobleem, zeer hartelijk danken voor de moeite, die zij zich hebben getroost om aan deze prijsvraag mede te doen. Natuurlijk kon niet iedereen een prijs behalen, die zal ook niemand hebben verwacht, maar gezien de belangstelling van U allen, mag ik wellicht aannemen, dat U reeds in het meedoen aan de prijsvraag een grote voldoening heeft gevonden.

Ik kan mij voorstellen, dat gezien het uitstekende werk van verschillende inzenders, het werk van de Beoordelings Commissie niet gemakkelijk is geweest. Echter geloof ik, als ik zo verschillende ontwerpen bekijk, dat de beoordeling wel in overeenstemming is met de kwaliteit van het verschillende werk, waarbij ik natuurlijk aanstip, dat het zeer moeilijk is om een oordeel te vellen, dat iedereen tevreden stelt.

Ik wil dan ook namens de directie de heren, die zitting namen in de Commissie, dank zeggen voor het door hen verrichte werk, in het bijzonder de heer Van Bergeyk, die als niet-olieman toch onmiddellijk bereid was om aan ons verzoek gehoor te geven ondanks zijn zeer drukke werkzaamheden.

Tot slot wil ik dan nogmaals alle inzenders dank zeggen en ik hoop, dat de leden uit de oliegemeenschap, die nu hebben medegedaan en die geen prijs hebben gewonnen, zich ook een volgende keer met evenveel enthousiasme aan het werk zullen zetten, waarbij ik in het bijzonder denk aan de tentoonstelling „Vaardige Vingers", die in de maand Augustus zal worden georganiseerd.

Mag ik dan nu overgaan tot het uitreiken van de prijzen.

Helaas zijn er vanavond slechts drie prijswinnaars aanwezig, want de eerste prijs-winnaar bevindt zich uiteraard in Nederland en de derde prijs-winnaar zal er over 24 uur zijn, want die is zojuist opgestegen van Hato om in Nederland van enkele maanden verlof te gaan genieten.

Mag ik dan nu de prijs uitreiken aan de heer Schoester, waarbij ik op wil merken, dat de inzending van de heer Schoester gebruikt zal worden voor onze veiligheidskalender voor 1955 en dat wij daarom gemeend hebben het bedrag van zijn prijs te verhogen tot dat van de eerste prijs.

Na het uitreiken der prijzen werden de verschillende ontwerpen, met interesse bestudeerd, waarna men nog enige tijd gezellig bijeenbleef.

SPORT

CHESTERFIELD — NUEVAS ESTRELLAS 4—3.

Na een lange tijd van onactiviteit op het veld — achter de coulissen wordt er nog steeds ondergronds gewroet — heeft de C.S.B. (afdeling De Castro) weer eens een wedstrijd uitgeschreven en wel tussen de bekende rivalen Chesterfield en Nuevas Estrellas.

De wedstrijd zelf stond niet op een hoog peil als die van een maand geleden tussen dezelfde twee verenigingen. Opgemerkt dient te worden, dat de lange stilte, die in de C.S.B. te bespeuren was, het spel der meisjes eerder schade dan nut aandeed. De speelsters zijn er zeker niet op vooruit gegaan, integendeel! Wij konden alleen de uitstekende worpen van beide achtervangsters naar de respectieve honken bewonderen, die telkens de honkloopsters deden struikelen.

Ook de honkslagen bleven sterk gereduceerd tot Chesterfield 3 en Nuevas Estrellas 2; hierbij werden niet minder dan 10 fouten door eerstgenoemde begaan, tegenover N.E. alleen maar 2.

In deze vriendschappelijke wedstrijd won Chesterfield en verdiend met 4—3 van Nuevas Estrellas.

SCHAAKVERENIGING „CURACAO"

Clubcompetitie 1953

De uitslagen van de op Donderdag, 26 Maart j.l. gespeelde partijen luiden:

Kibbelaar — J. de Vries 0-1, Djament — Nicholson 0-1; Meit — Hartog 1-0; de Windt — Kleyngeld 1-0; de Castro — Moron ½-½; Zonenschain — I. de Vries 1-0; Booi — Rigaud 0-1; Meima — v/d Mark ½-½; v. Nieuwburg — Dijkstra 0-1; Zuiverloon — Lei 1-0; Römer — O. de Leon 0-1; A. Hudson — E.G. Hudson 0-1; Rang — Krosse afgebr.

Programma voor Donderdag, 2 April a.s:

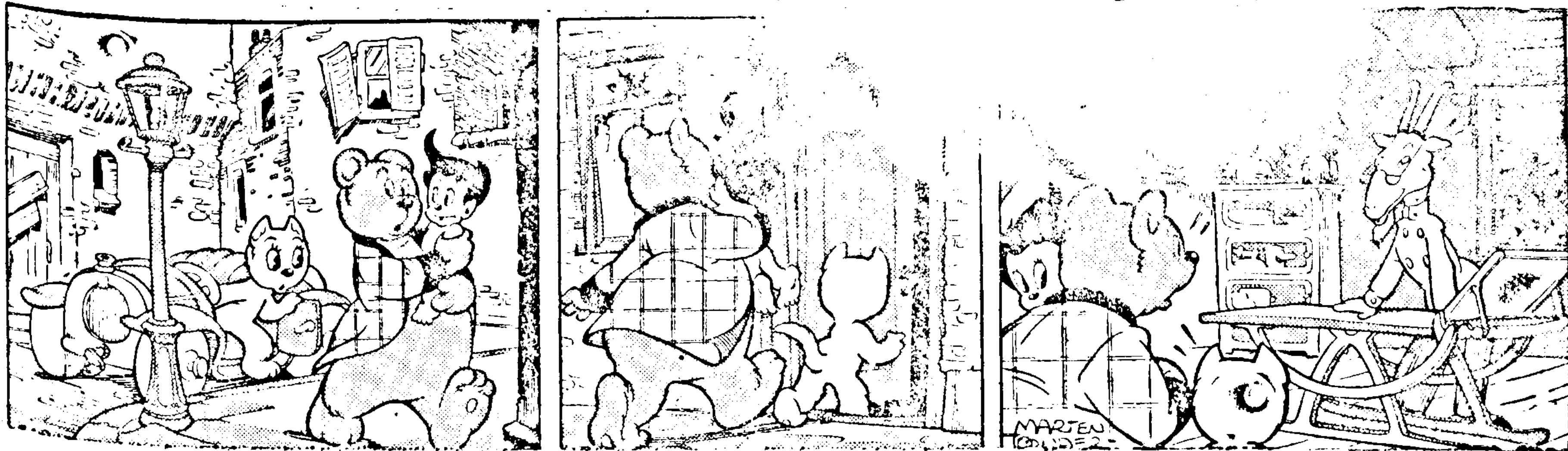
Kibbelaar — Fruchter; Zuiverloon — Dijkstra; Rigaud — Gandelman; v/d Mark — van Nieuwburg; E.G. Hudson — Booi; I. de Vries — Meima; O. de Leon — A. Hudson; Moron — Zonenschain; Hartog — Römer; Kleyngeld — de Castro; Krosse — Meit; Nicholson — de Windt; J. de Vries — Rang; Lei — Djament.

's-Gravenhage. — De volgende spelers zijn uitgenodigd voor de centrale training, welke heden avond aanvang met het oog op de landenwedstrijd tegen Belgie op 19 April te Amsterdam: Landman (Sparta); Van Raalte (Blauw-Wit), Boskamp (Ajax), Alberts (Vitesse), Tebak (Eindhoven), Terlouw (Sparta), De Voogd (Haarlem), Hendriks (Vitesse), Kiaassens (VVV), Van Schijndel (SVV), Biesbrouck (RCH), Wierts (DWS), Luiten (DOS), Lenstra (Heerenveen), Clavan (ADO), Van der Ley (Leeuwarden), Schmidt (Eindhoven), Van der Bogert (DOS), Van der Kuil (VSV) en Van Ede (Sparta). De mogelijkheid bestaat, dat aan deze spelers nog enkele andere zullen worden toegevoegd.

Londen. — De promotor Solomons maakt bekend, dat de Brit Randolph Turpin en de Fransman Humez elkaar op 9 Juni in White City in Londen zullen ontmoeten om de vacante wereldtitel middengewicht. De Amerikaanse boksautoriteiten hebben reeds verklaard, dat zij deze wedstrijd niet als titelgevecht zullen erkennen. Zij zullen de winnaar wel erkennen, als Europees kampioen, maar wensen, dat de Europese kampioen ver volgens uit zal komen tegen de winnaar van de partij tussen Olson en Paddy Young, welke 15 Mei in New York zal worden gehouden. Deze laatste partij, tussen de Europese kampioen en de Amerikaanse kampioen, zou dan voor de vacante wereldtitel gelden.

1424

Tom Poes en Solfertje....

„Zo'n ziekenhuis is toch maar niets gedaan voor kleine peuters!", zei heer Bommel. „Ik ben blij, dat ik hem er uit heb gekregen. Gemakkelijk was het niet, maar waar een wil is, is een weg! Ben je niet blij, dat je weer bij oom bent, hummeltje? Zeg dan ta-ta! Waren de dokters stout? Hebben ze arme Solfertje vieze dingen laten eten?"

„Ta-ta!" zei Solfertje tevreden.

„Merkwaardig hoe vlug deze dreumes is!" zei heer Ollie bewonderend. „Hij kan opmerkingen maken waar men als volwassene van staat te kijken! Maar komaan! We zijn er. — Gedempte sloot heet het hier.... hm.... eh.... vind je, dat het hier een aardige buurt is, Tom Poes"

„Hm, nee!" zei Tom Poes. „Hoezo?"

„Wel!" zei heer Bommel. „Een beroemd geleerde verdient veel geld, niet waar? Anders is hij niet beroemd, als je begrijpt, wat ik bedoel. En iemand, die veel geld verdient, gaat in een prettig huis wonen — en een prettig huis is een prettige buurt! Dát bedoel ik, voel je wel? Ik bedoel, dat deze geleerde nooit erg beroemd kan zijn...."

„Laten we maar eens naar binnen gaan!" zei Tom Poes.

Hij opende een oud scheef deurtje en daalde een stoepje af. Een muffe geur van bedorven carbol sloeg hem tegemoet, maar daardoor niet afgeschrikt stapte Tom Poes, gevolgd door heer Bommel, een vuil, stoffig kamertje binnen. Dit was de spreekkamer van de geleerde, dat was te zien aan de boeken en de rommel en ook aan een gedaante in een witte jas, die achter een onderzoektafel stond.

Het was professsor doctor Joachim Sickbock....

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Verleden jaar werden op GOEDE VRIJDAG, enige winkels met een speciale vergunning geopend. Het winkelpersoneel voelde dat men een oude Curaçaose traditie met de voet trad en toen werd in sommige winkels meegedeeld, dat het alleen voor die ene keer zou zijn. Hoeveel men toch op die dag verdiende, weet ik niet, maar om een Curaçaose gezegde te gebruiken: „Nan a rinti dushi".

Geruchten doen nu de ronde, dat op Goede Vrijdag een schip onze haven zal aan doen met heel weinig toerist, zodat men geen verlof kan krijgen om te openen. Wat doet men? Nog steeds volgens de geruchten. Men zal het proberen klaar te spelen, dat de Santa toch nog op GOEDE VRIJDAG ZAL BINNEN LOPEN.

No tin huma sin tin candela. Wij vragen ons af, wat hiervan waar is. Goede Vrijdag is voor ons katholieken bij uitstek een dag van medidatie. Deze dag zal men, hoe verblind ook door het wereldse, gedurende het gehele jaar, willen bewaren voor meditatie en kerkbezoek.

Ofschoon niet speciaal aan ons katholieken voorgeschreven, weten en voelen wij, dat Goede Vrijdag voor ons geen gewone dag is. Dat GOEDE VRIJDAG voor de meeste handelaren niets zegt, kan ik me levendig voorstellen. Gouvernement en C.P.I.M. geven hun mensen die dag vrij. Het is een traditie, wij kunnen haast zeggen een heilige traditie geworden.

WIJ WILLEN DEZE TRADITIE BEHOUDEN.

Winkelpersoneel, laat U niet verblinden door het extraatje, dat men U zal geven om deze traditie te vertrappen. Laat men U niet bepraten met de „scapa curpa" dat de handel er onder zal lijden. Integendeel, zal de tourist dit niet begrijpen en respecteren? Het schaadt niet de handel, maar hoogstens de zak van een of andere materialist.

Stemt U niet toe om deze dag te werken, want wie geeft U de verzekering, dat het geen blijvende aanval is op deze traditie van ons katholiek volk?

Laten zij, die te beslissen hebben, ons realiseren dat vele mensen er door belet zullen worden, deze dag in de gepaste en gewijde stilte der meditatie door te brengen. Laat hun beslissing van zodanige aard zijn, dat zij bontgekleurde dingetjes het werk in de mensheid — onze verlossing — heeft plaats gehad, weten te respecteren.

Met dank voor de verleende plaatsruimte:

DON JOSE.

Naschrift: Van bevoegde zijde werd ons meegedeeld, dat van een poging om passagiersschepen op een bepaalde dag binnen te krijgen, moeilijk sprake kan zijn, omdat de reders hun schedule om zulk een verzoek toch niet zouden veranderen. Hoe dit zij, het protest tegen het openen der winkels op Goede Vrijdag behoudt zijn waarde.

CURACAO

ZILVEREN JUBILE BIJ L.R.D.

Heden herdenkt de heer O.L. Labega de dag, waarop hij 25 jaar geleden in dienst trad van 's Lands Radio en Telefoondienst. De heer Labega, die Bovenwinder van geboorte is, kreeg zijn opleiding in Santo Domingo en wijdde later zijn krachten aan de dienst van de Antillen.

Wij hopen, dat de Antillen nog vele jaren met dezelfde toewijding en gewetensvolle nauwgezetheid gediend mogen worden als de heer Labega gedaan heeft.

HET WEER

Max. temp. 29.8 C. (85.6 F.) min. 25.3 C. (77.5 F.), en gem. 27.2 C. (81.0 F.). Max. wind 22, min. 13 en gem. 17 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%. Lichtbewolkt 13, bewolkt 7 en dichtbewolkt 4 uren.

NEDERLAND

KONINGIN WOONDE BEGRAFENIS BIJ

's-Gravenhage. — H.M. de Koningin is Maandagavond om kwart voor acht in Engeland aangekomen en werd begroet door de hertog van Edinburgh. Zij reed vervolgens naar Windsor Castle, waar koningin Elizabeth verblijft. Daar hebben ook hun intrek genomen koning Boudewijn van België, koningin Frederika van Griekenland, kroonprins Olaf van Noorwegen en de hertog en hertogin van Brunswijk.

's-Gravenhage. — H.M. de Koningin Juliana is gistermiddag uit Engeland teruggekeerd. Zij had de ter aarde bestelling van Koningin Mary bijgewoond.

Thans is officieel bevestigd dat H.M. en Prins Bernhard officiële staatsbezoeken zullen brengen aan Noorwegen en Denemarken.

De Koningin en de Prins zullen op 6, 7 en 8 Mei in Noorwegen zijn en op 19, 20, 21 en 22 Mei in Denemarken.

SURINAME

's-Gravenhage. — Het hoog militair gerechtshof heeft de sergeant-majoor-administrateur N.J. Slemmer, verdacht van verduistering van Nf 9000 bij de militaire administratie te Paramaribo, vrijgesproken. De advocaat-fiscaal had twee jaar met aftrek geëist, ontslag uit de militaire dienst en ontzetting uit het recht om bij de militaire macht te dienen. Ook de militaire krijgsraad te Paramaribo had verdachte vrijgesproken.

's-Gravenhage. — Op een der mooiste gedeelten van Den Haag is heden een Surinaamse „enclave" gesticht: het kapitale pand, dat ten behoeve van de concentratie van Surinaamse bureaux in Nederland door Suriname is aangekocht op de hoek Alexander Gogelweg en de Johan de Witlaan. Het geeft een vrijwel vrij uitzicht naar drie kanten: op het monumentale Haagse gemeente-museum, op de vele Surinamers bekende Groot Hertoginnelaan en vanuit de hogere etages bovenal op het mooiste deel van Jacob Cats beroemde stichting: Park Zorgvliet, een der schoonste in Nederland.

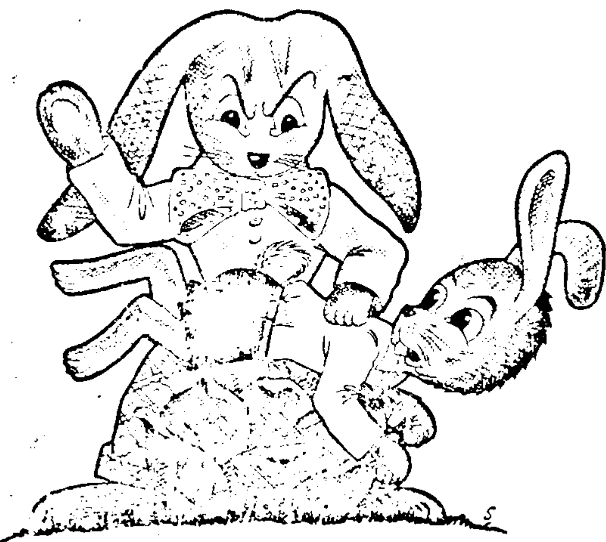
Langs deze weg betuig ik mijn dank aan H. JUDAS THADEUS en O.L. VROUW VAN COROMOTO voor een verkregen gunst.

Een vereerdster.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Hoe de Paashazen aan hun bontgekleurde eitjes kwamen

Langoor, de meester van de zevende klas van de Paashazen, had het erg druk. Er was veel te doen, want het was bijna Pasen. Er was dus werk aan de winkel. De eitjes moesten gekleurd worden en Langoor hield er van, dat alles netjes en secuur werd gedaan.

„Jongens," zei Langoor ernstig, „ik verwacht, dat elk van jullie zal bedenken, dat hij een goede naam moet hooghouden en dat jullie er daarom extra voor zullen zorgen, dat de kleuren piekfijn op de eieren komen te zitten. Luistert nu goed naar mij: de eerste bank maakt de eitdeden ze allemaal hun best.

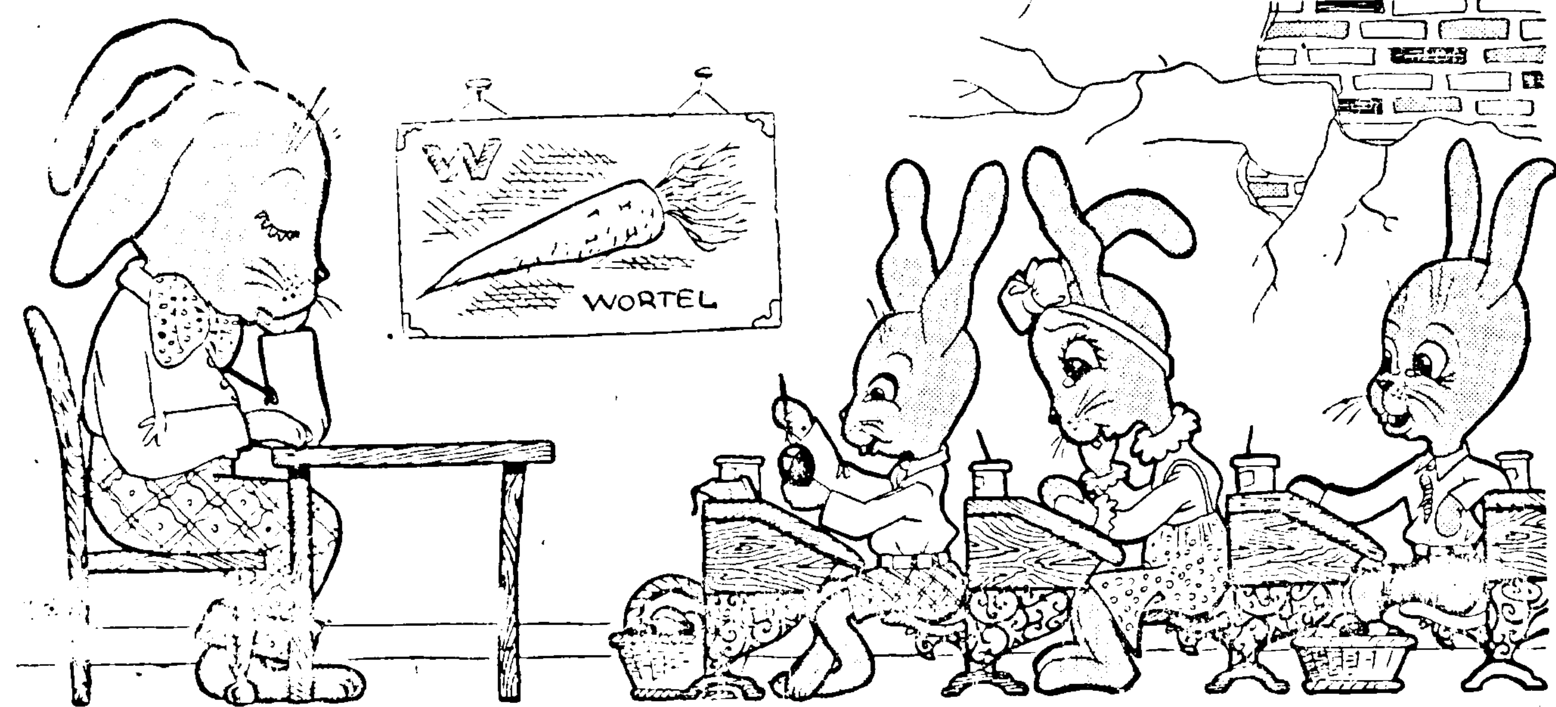
Allemaal?

Nee, er was er een, die een uitzondering maakte. De jongste van de hele klas nog wel. Die zat jes rood; de tweede maakt ze blauw en de derde zorgt voor de gele. De vierde kiest groen en de vijfde werkt met bruin. Goed begrepen? En nu aan het werk, de verfpotten en kwasten staan klaar."

Nu had je al die hazen eens aan het werk moeten zien. Je kon een speld horen vallen in de klas. Of ze dat allemaal voor niks moesten doen? Natuurlijk niet. Wie het eerst klaar was en het mooiste werk leverde, kreeg een lekkere groene kool, maar wie slordig werkte of te lui was, kreeg een tik op zijn hazenvingers. Voor het eerste voelden alle hazen erg veel, maar voor het andere — die tik — niks. Dus maar, heen en weer te schuiven in zijn bank en hij bracht er niet veel van terecht.

Mummelmans — zo heette dat haasje — vond dat geel en nog eens geel verven — hij zat in de derde bank — stomvervelend. Zodra hij zag, dat meester Langoor was ingedut, wipte hij uit zijn bank en ging even kijken naar het werk van zijn medehazen.

Toen kreeg hij een reuzenidee. Hij nam een mooi wit eitje, liep er mee langs alle banken, gaf hier een likje rood, een likje blauw, wat geel, daar wat groen en bruin en zo deed hij vervolgens met alle eitjes uit zijn mandje. De andere hazen lagen krom van het lachen, maar ze lieten Mummelmans zijn gangetje gaan.

„Oef," zei Langoor, toen hij wakker werd, „ik moet eens kijken of de anderen ook zo hard gewerkt hebben als ik. Ik.... eh.... ben er slaperig van geworden."

De meester liep naar de eerste bank, waar de eitjes, zo rood als rijpe kersen, in de mandjes prijkten. Hij knikte voldaan naar de blauwe eitjes van de tweede bank en begon te knikken, toen hij de gele eitjes monsterde van de derde bank. Maar toen schoot zijn hoofd naar achteren en ineens was hij klaar wakker.

„W....w....wat isse dat?" stotterde Langoor.

Zijn bevende vinger wees naar het mandje van Mummelmans. Deze gaf geen kik en meteen werd hij al bij zijn nekvel gegrepen en uit de bank getrokken.

„Ik zal je leren," keef Langoor, „mijn dure verf verknoeien en je tijd te vermorsen. Heb ik niet gezegd: mooi geel? En wat heb jij gedaan, jij ondeugende rekel? Niks heb je er van terecht gebracht. Maar ik zal je leren, dat beloof ik je."

Hij nam Mummelmans mee naar buiten, lei hem over een rode kool en gaf hem een afstraffing op zijn hazenbroek dat het klonk.

„Ik schijn het toch wel erg bont te hebben gemaakt," dacht Mummelmans, „ik heb Langoor nog nooit zo woedend gezien."

Terwijl Langoor nog bezig was met Mummelmans, voelde hij plots een por in zijn rug en toen hij omkeek zag hij Spikkeltje staan, de beste van de hele klas.

„Meneer" zei Spikkeltje, „luistert u eens."

„Wat is er?" bromde Langoor „ik ben nog niet klaar met die Mummel.... Mummel...."

„Nee, meneer, maar wij hebben die eitjes eens goed bekeken en we vinden allemaal, dat ze feitelijk toch de mooiste zijn van de hele klas. Zulke mooie dooreenlopende kleuren hebben we nog nooit gehad. De mensen zullen verbaasd staan."

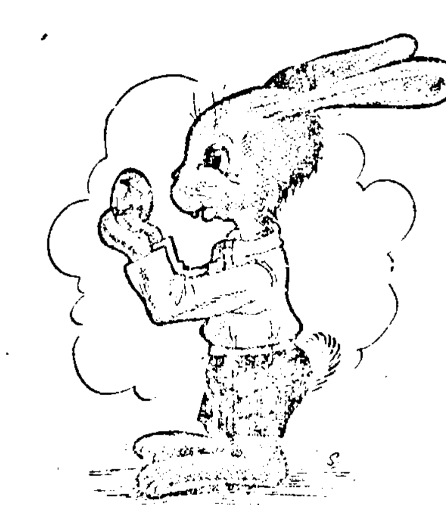
„Zo," zei Langoor, „zo. Hm, hm, ik zal wel eens kijken."

Hij zette zijn bril op en liep naar de derde bank. Hij nam een eitje uit het mandje van Mummelmans en bekeek het van alle kanten. Zijn gezicht begon te glunderen.

„Tja," zei Langoor, „tja, als je het zo bekijkt, tja, dan lijkt het wel iets bijzonders. Misschien dat de mensen zoiets inderdaad prachtig vinden, ofschoon ze de laatste tijd wel 'n beetje verwend zijn. Het is goed, het is heel goed, Mummelmans."

Maar Mummelmans liep met bei zijn handen aan zijn hazenbroek, waar hij nog de harde stokslagen van meester Langoor meende te voelen.

„Tja," begon Langoor weer, „dat pak slaag, dat ik je heb toegediend, heb je ook eerlijk verdiend. Want je bent tenslotte toch ongehoorzaam geweest; of niet? Daar zal ik nu maar een streep doorhalen en omdat je zo je best hebt gedaan, krijg je vijf extra sappige koolblaadjes".

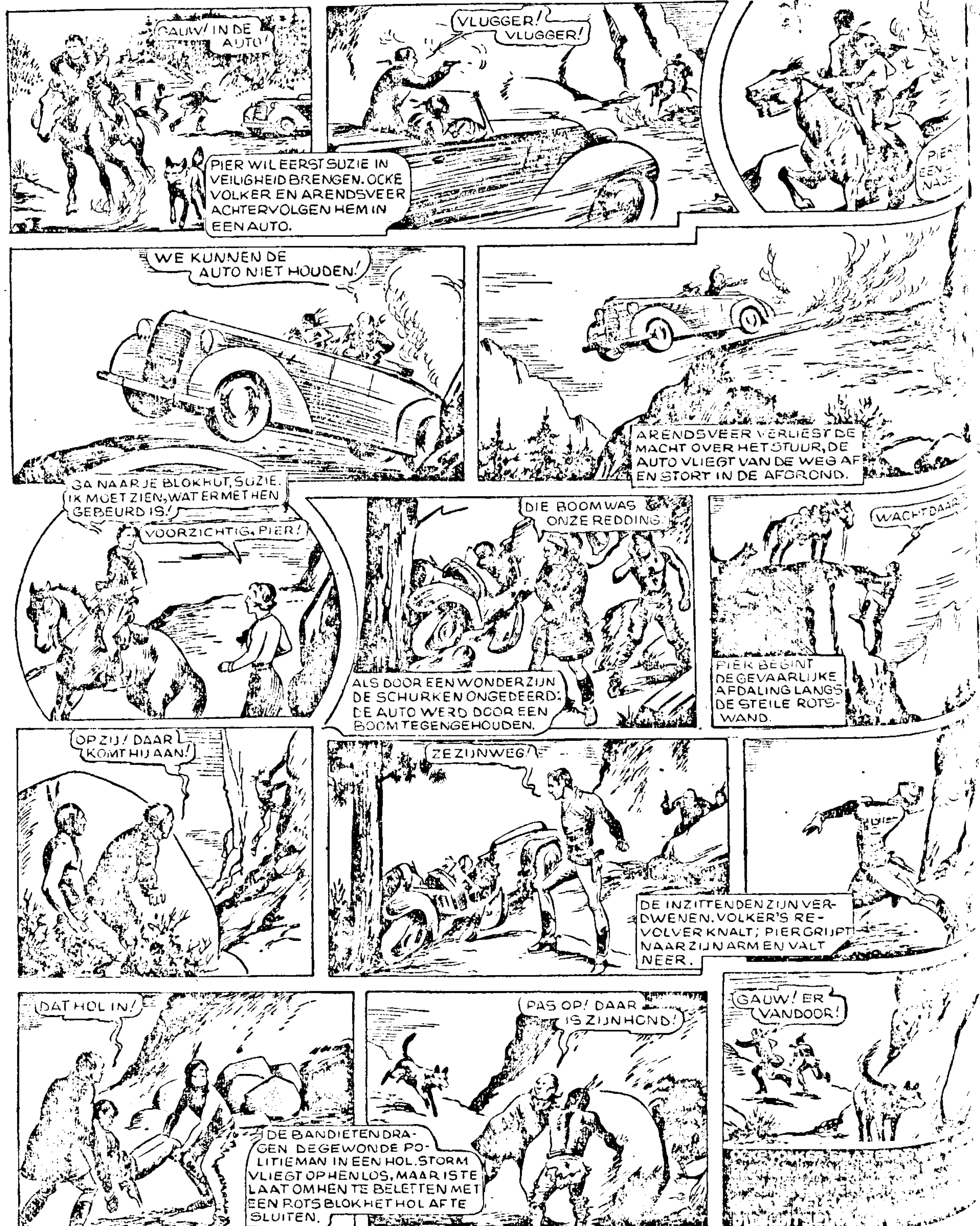
Nou, dat vond Mummelmans best. Hij knipoogde eens naar Spikkeltje en liep op een draf naar de woning van meester Langoor om gauw zijn koolblaadjes te halen.

En van die dag af brengen de Paashaasjes elk jaar van die bontgekleurde eitjes. Ik weet niet of jullie er dit jaar ook in de nesten zult vinden als het Pasen wordt, want de Paashazen hebben al gezegd dat de verf verschrikkelijk duur is geworden. Maar mocht het toch gebeuren, denk er dan beslist om, dat die bontgekleurde dingetjes van zijn van Mummelmans, want hij is beslist de eerste geweest die op dat aardige idee is gekomen en het betaald heeft met een grondig pak slaag.

GERD

PIER PANIEK en SUZIE REBE

Deze zeeheld werd, 375 jaar geleden, op 25 November 1577, te Delfshaven geboren. Zijn vader was een zeeman en reeds als kleine jongen ging hij met hem mee naar zee. Toen Piet groter werd voer hij op de vloot, die voor de Oost-Indische Compagnie naar het vroegere Nederlands-Indië zeilde om er handelswaren te halen. Hij werd gezagvoerder van de „Hollandia", een zeilschip met kanonnen uitgerust, zoals dat toen de gewoonte was, om zich tegen zeerovers te kunnen weren. Tot 1622 voer hij op de zeeën en dan schijnt Piet Hein enige tijd genoeg van het zeeleven te hebben gekregen, want hij werd „schepen", dat wil zeggen, lid der stedelijke regering te Rotterdam. Maar in de lente van het jaar 1623 werd hem het bevel als vice-admiraal toevertrouwd over een gedeelte van de vloot van een twintigtal schepen, die toen door de West-Indische Compagnie werden uitgerust. Het bevel luidde, dat zij moesten trachten de Allerheiligenbaai in Brazilië te overmeesteren. In 1624 gelukte dat. Maar het meest vermaarde van zijn heldendaden is wel de verovering van de rijke Spaanse „Zilvervloot" in 1628. Het maakte destijds zo'n geweldige indruk, dat er een lied op werd gemaakt, dat heden ten dage nog steeds graag wordt gezongen en dat jullie natuurlijk allemaal kennen.

De geschiedenis van deze tocht en de grootte van de buit, daar vertellen we volgende keer meer van.

Piet Hein, Piet Hein;
Piet Hein zijn naam
is klein,
Zijn daden waren
groot,
Hij heeft gewonnen
de Zilvervloot

De Zilvervloot van Piet Hein

GOEDE GETUIGEN

door

E. J. RATH

„Wilt u niet mee?" vroeg hij, opziende naar de reling, waar Mary stond. Hij hoopte echt, dat zij ja zou zeggen.

Mary schudde het hoofd en glimlachte gelijk de jonge dag. „Ik heb nog zoveel te doen," antwoordde zij. „Maar dank u toch wel. En vergeet u niet, bij mevrouw Hume aan te gaan, als zij er is."

„Ik zal niet vergeten, je bij je nek te pakken en overboord te slingeren," dacht Bill, maar hij sprak het niet uit. Hij keek alleen maar kwaad en draaide zich om.

Mary keek de sloep na, die naar de steiger van de jachtclub stevende, en toen die ver genoeg weg was, lachte zij luidop.

„Stakker!" zei ze. „Ik mag wel oppassen. In New York had ik het gevoel, dat ik midden in de gevaren zat. Nu staat de wijzer aan de andere kant en ik heb het gevoel, dat ik precies kan doen, wat ik wil. Ik zal voorzichtig moeten zijn, denk ik. Maar hij is zo komiek!"

Bill bleef uren weg. De anderen hadden allang geluncht, toen de sloep langs de Sunshine kwam liggen. Hij had het niets naar zijn zin gehad aan wal en was alleen gebleven, omdat hij zich op het dek van het jacht nog minder vertrouwd voelde.

Hij zag tante Carolina in een dekstoel zitten.

„Niemand thuis, tante Carolina!" zei hij.

„O, da's jammer, William. Maar er is natuurlijk geen haast. We kunnen zo lang blijven als we willen. Misschien tref je het vanmiddag beter."

Bill dacht er niet aan, nog eens te gaan. Hij had geen enkel huis bezocht; hij had alleen een paar maal vergeefs getracht, Kid Whaley aan de telefoon te krijgen.

Hij keek het dek rond en zag niemand dan een paar knechts.

„Waar is juffrouw Norcross?" vroeg hij.

„Die is gaan kanoën, William."

„Kanoën?"

„Ja. Ze kan het heel goed. Ik stond er van te kijken."

William liep naar de reling en zag de haven over. Er was geen kano in het zicht.

„Waar is ze?" vroeg hij.

„O, ginds ergens," zei tante Carolina, met een onverschillig gebaar. „Je hoeft niet bang voor haar te zijn. Peter is mee."

„Wat!"

Bill sloeg woedend op de reling en keek nog eens de haven rond. Dus dáárom wou zijn secretaresse niet mee naar de wal. Ze had een afspraakje met zijn huisknecht. En tante Carolina trok zich nergens iets van aan — zij las kalm door in haar tijdschrift.

Bill liep het dek langs, tot hij de stuurman trof.

„Waar zijn de roeiers van ons gebleven?" vroeg hij.

„Ja, vraagt u dat wel, meneer," was het antwoord. „Ze hebben de hele haven rondgevaren, maar nu zie ik ze niet meer."

„Maar dat is toch gevaarlijk?"

„Gevaarlijk?" De stuurman lachte. „Voor die twee niet, meneer. Ze zijn ontzettend handig. We hebben er met zijn allen naar staan kijken."

Bill's gemoed werd al somberder en somberder.

„Ze zijn al een uur bezig," zei de stuurman, uitkijkend over het water. Opeens wees hij vlug. „Kijk, daar! Daar zijn ze!"

Bill keek. Er bewoog iets in het water een paar honderd meter ver. De kano schoot voort door het stille oppervlak, maar niet in de richting van het jacht; integendeel, zij verwijderde zich steeds verder. Bill stond tandenknarsend te kijken, tot het vaartuigje verdween achter een grote boot, die voor anker lag.

Bill knikte tegen de stuurman en liep naar het achterdek, waar hij zich zwaar liet neervallen in een dekstoel. Tante Carolina was naar beneden, om een dutje te doen — hij had het dek voor zichzelf alleen.

„Ik verdraag het niet!" mompelde hij woedend. „Gisteravond stiekum samen de stad in, en nu geven ze samen een voorstelling. Wat verbeeldt ze zich wel? En Piet Stearns — ik verdrink hem."

Hij had er even over gedacht, ze met de motorsloep te volgen, maar dat verbood hem zijn waardigheid. Nee, als zijn secretaresse zich wou vermaken met zijn huisknecht, moest ze haar gang maar gaan. Als ze wou laten zien, dat ze hem niet nodig had, best; dan kon hij haar ook missen.

Een half uur later ging hij weer naar de reling om de haven over te kijken. Hij zag niets. Hij ging naar zijn hut, dronk een glas en dronk er nog een. Toen ging hij weer aan dek, nu met een kijker gewapend. Hij zag er niets méér door, dan hij met het blote oog gezien had. Hij begon heen en weer te lopen, met de handen achter de rug, starend naar het dek voor zijn voeten.

De middag was even heerlijk als de morgen, maar Bill genoot er niet van. Hij ging geheel op in het peilen van de sombere diepten in zijn binnenste.

„Ze denken, dat ze mij treiteren," smaalde hij. „Goed. We zullen zien, hoe het afloopt."

Weer liet hij zijn kijker een cirkel beschrijven, om de haven te overzien. Weer niets. Hij keek op zijn horloge.

„Zo, nu wacht ik niet langer."

Hij stopte de kijker in het étui, liep naar voren en klopte op de deur van de hut van de schipper. De man deed met slaperige ogen open.

„We gaan hier dadelijk vandaan," zei Bill.

„Alles aan boord, meneer?"

„Alles wat meegaat ja."

„Best, meneer. Welke kant wou u op?"

„Dat zal ik wel zeggen, als we buiten de haven zijn. Maakt u een beetje haast?"

De schipper dook terug in zijn kajuit, schreeuwde een bevel door een spreekbuis, die verbinding gaf met de machinekamer; en repte zich toen voort langs het dek. Een minuut later knarste de lier en haalde het jacht Sunshine zijn anker aan boord.

Bill trok zich terug in zijn hut en schonk zijn glas nog eens vol.

HOOFDSTUK XVIII

Twee gezond blozende jongelui rustten even uit bij een boei en lachten tegen elkaar.

„U kunt best met een paddel overweg," zei Peter. „Dat hebt u me nooit verteld."

„Ik vertel niet alles, wat ik weet!" zei Mary.

Peter keek haar bewonderend aan.

„U hebt het zeker wel eens voor de film gedaan," ging Peter voort.

Mary lachte. „Nee hoor. Dat zou ik niet kunnen."

„Dat zou u wel. U hebt er een figuur voor," zei Peter.

„Zegt u nu maar liever niet meer," antwoordde Mary.

Zij vond het niet nodig, zich complimentjes te laten maken door de huisknecht van haar patroon. Bovendien kwam opnieuw de twijfel in haar op, of hij niet een rol speelde. Hij bewoog zich veel te makkelijk in de boot voor een huisknecht. Hij moest de sport meer beoefend hebben.

„U bent in ieder geval een prima zeevarende secretaresse," zei hij. „Hebt u meneer Marshall zien staan? Ik geloof, dat hij ons gezien heeft."

„Ik weet het wel haast zeker. We moesten maar teruggaan, vind ik."

Zij namen de paddels weer ter hand en de eerste minuten liet Mary alleen op haar werk. Toen zij midden in de haven waren, keek zij op, om te zien, waar de Sunshine lag.

„Hè, waar is het jacht?" zei ze.

Ook Peter had gekeken.

„Ze schijnen weggevaren te zijn," zei hij. „Misschien ergens anders gaan liggen."